

עפ"ת 2294/12/23 - טל נחמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ת 2294-12-23 נחמן נ' מדינת ישראל 21 ינואר 2024

לפני המבקש: כב' השופט הבכיר נתן זלוצ'ובר
טל נחמן
על ידי ב"כ עו"ד רבקה ג'אן
נגד המשיבה: מדינת ישראל
על ידי ב"כ עו"ד דרור שטורק מפמ"ד

החלטה

לפניי בקשה להורות על המשך עיכוב ביצוע עונש פסילת רישיון הנהיגה של המערער.

ביום 07.04.2021 הוגש לבית המשפט השלום לתעבורה בבאר שבע כתב אישום המייחס למערער נהיגת רכב בהיות הנהג שיכור (אוויר נשוף) בניגוד לסעיפים 62(3), 64ב(א)(3א) ו- 39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 19.03.2021 נהג המערער שהוא נהג חדש, ברכב פרטי, בהיותו שיכור, בכך שבדגימת אוויר נשוף שלו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אוויר נשוף הוא 252 מיקרוגרם, העולה על הריכוז של 50 מיקרוגרם שנקבעו לגביו בפקודה.

ביום 24.04.2023, לאחר שמיעת ראיות, הורשע המערער בעבירה המיוחסת לו.

ביום 19.09.2023 ניתן גזר הדין על ידי בית המשפט קמא אשר השית על המערער, בין היתר, עונש של פסילה בפועל למשך 24 חודשים.

בית המשפט קמא, לבקשת ב"כ המערער, עיכב את תחילת ריצוי עונש הפסילה עד יום 21.01.2024.

המערער הגיש ערעור על פסק הדין לבית המשפט המחוזי וביום 10.01.2024 דחיתי את הערעור וקבעתי, כי מקרה זה לא נכנס בגדר המקרים הנדירים המצדיקים התערבות ערכאת הערעור בקביעות מהימנות וממצאי עובדה של הערכאה

ביום 18.01.2024 הגישה ב"כ המערער את הבקשה שעומדת לפניי. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וציין כי לאור האמור בפסק הדין בערעור ומשך הפסילה הארוכה שהושתה על המערער, המשיבה מתנגדת לבקשה לעיכוב ביצוע.

דין והכרעה

המבקש לא ביקש עיכוב ביצוע בעת מתן פסק הדין בערעור והבקשה הוגשה לאחר 8 ימים. בבקשתה, הפנתה ב"כ המערער להלכה הנוהגת באשר לבקשת עיכוב ביצוע כאשר עסקינן בעונש פסילת רישיון נהיגה.

וכך נקבע בע"פ 4853/06 רן לוינסון נ' מדינת ישראל:

"המבקש עותר לעיכוב ביצוע עונש הפסילה של הרישיון עד להכרעה בערעור שהגיש. אין מקום לעיכוב ביצוע כמבוקש. עיקרו של עונש פסילת רישיון נהיגה נעוץ באפקטיביות המיידית שלו, שנועדה להגן על הציבור - בין הנוסעים ברכב ובין הולכי רגל, מקום שאדם נמצא אחראי לעבירת תנועה רצינית. היענות לעיכוב ביצוע בעניין זה פירושה מתן היתר לאדם שהורשע בהתנהגות הסוטה מכללי תעבורה בסיסיים לחזור לנהוג בכביש, תוך סיכון הציבור. כבר נפסק לא אחת כי בסוג זה של עבירות, באיזון בין האינטרס הציבורי לעניינו של הנאשם מכריע השיקול הראשון, ויש לכך השלכה ישירה על השיקולים בבקשת עיכוב ביצוע עונש פסילת רישיון. מעבר לכך, בנסיבות עניין זה, סיכויי הערעור הנסב על העונש בלבד, קלושים. העבירה שהמבקש הורשע בה היא רצינית, למבקש עבר מכביד בענייני תעבורה, ותקופת הפסילה היא מינימלית. על רקע זה, הסיכוי להקלה בעונש נמוך ביותר".

ב"כ המערער טוענת, כי במקרה זה יש לסטות מההלכה הנוהגת ולקבל את בקשתה, הגם שלא הצביעה על נימוקים מיוחדים המבססים את בקשתה ומחריגים אותה מההלכה הנוהגת.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך שפסילת רישיון נהיגה אינה שקולה לפגיעה בחירותו של אדם עקב עונש מאסר, כך שבעוד שהפגיעה בחירות הפרט מצומצמת באופן יחסי, האינטרס הציבורי בביצוע עונש הפסילה באופן מידי עומד בעינו (ראו לעניין זה ע"פ 8550/20 אמנד אסכאפי נ' מדינת ישראל)

במקרה זה טענה ב"כ המערער כי אין כל פגיעה באינטרס הציבורי אך לא כך הדבר. יש להתייחס בכובד ראש לפוטנציאל הסיכון הטמון שבהשבתו המוקדמת לכביש של מי שנמצא כנהג מסוכן והורשע בעבירה חמורה.

בית המשפט העליון קבע כי בקשה לעיכוב ביצוע או להפסקת ביצוע עונש פסילה תתקבל רק במקרים חריגים (ראו לעניין זה ע"פ 7940/20 מטר נ' מדינת ישראל, ע"פ 2397/10 פרל נ' מדינת ישראל) לכך יש לצרף את הדרישה הכללית באשר לקיומם של סיכויים טובים לקבלת הערעור.

במקרה זה, לא מתקיימים התנאים לעיל - אין המדובר במקרה קיצוני או חריג המצדיק את עיכוב ביצוע עונש הפסילה וגם סיכויי הערעור, בנסיבות העניין, אינם גבוהים.

במסגרת שאלת סיכויי הערעור יש משמעות לעובדה כי המדובר בבקשת רשות ערעור. הלכה ידועה ומושרשת היא כי בית משפט העליון יקבל בקשה לרשות ערעור "בגלגול שלישי" רק כאשר מתעוררת שאלה משפטית או חוקתית בעלת חשיבות ציבורית או החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לה, או כאשר עסקינן במקרים ייחודיים, בהם מתגלה חוסר צדק בולט או עיוות דין שנגרם למבקש.

אני סבור כי סיכויי המערער לעבור משוכה זו, נמוכים.

כמו כן, אף אם תתקבל בקשת המערער להגשת הערעור, אני סבור כי סיכויי הערעור, לגופו של עניין, נמוכים. בית המשפט קמא ביסס את פסק הדין בעיקר על קביעות מהימנות וממצאי עובדה שערכאת הערעור אימצה. הלכה ידועה היא כי לא בנקל תתערב ערכאת הערעור בקביעות אלה. קל וחומר כאשר עסקינן בבקשה לדיון "בגלגול שלישי".

בנוסף לאמור לעיל, סעיף 87 לחוק העונשין שעניינו דחיית מועדים קובע:

"87. (א) נקבע מועד לביצועו של עונש, באחת מהוראות פרק זה או בבית המשפט לפיה, רשאי בית המשפט לדחות את הביצוע למועד אחר.

(ב) נדחה ביצועו של עונש לפי סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לדחות פעם נוספת מטעמים מיוחדים שיירשמו."

...

במקרה זה, לאור העובדה כי עוכב העונש על ידי בית המשפט קמא, צריך שיתקיימו טעמים מיוחדים שיירשמו על מנת לעכב את העונש פעם נוספת. טעמים אלה לא מתקיימים כאן, כמפורט לעיל.

גם טענת ב"כ המערער, שנטענה בעלמא, כי המערער זקוק לרישיון הנהיגה לצרכים רפואיים בתקופה זו, אין בה כדי להוות נימוק מספק בנסיבות העניין.

לאור האמור, אני דוחה את בקשת המערער לעיכוב ביצוע עונש הפסילה. על המערער להפקיד את רישיונו בדחיפות.

להודיע דחוף.

ניתנה היום, י"א שבט תשפ"ד, 21 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.

עמוד 3

